

PRODINIC, Programa de formento de las Organizaciones de Discapacitados en Nicaragua / Handicaporganisering

Projekt hos **DANIDA**

Projektperiode:

01-01-2000 - 31-12-2003

Bevilliget beløb:

kr. 15.837.373

Lokal partner:

Der samarbejdes med en bred vifte af nicaraguanske organisationer der arbejder med handicapsektoren, hvoraf enkelte er store og velfunderede, andre lokale og små. Desuden forventes det, at der bl.a. som følge af projektet vil opstå nye organisationer i projektperioden, som dog skal have udført nogle egne aktiviteter før de kan støttes af projektet. I alt forventes et formaliseret samarbejde med 20-30 organisationer. Der vil desuden i nogle tilfælde blive samarbejdet direkte med nogle filialer af de største nationale organisationer. Det er dog en betingelse at landsorganisationen ønsker dette og bakker op bag den direkte støtte.

Resumé:

Handicapsektoren i Nicaragua begyndte først for alvor at udvikle sig under krigen i 1980'erne, hvor samfundet pludselig stod med en ny, bevidst gruppe af handicappede, som krævede en løsning på deres problemer. I 90'erne er der opstået en lang række organisationer af "civile" handicappede, hvor der i de sidste 4-5 år er sket en kraftig udvikling, bl.a. med støtte fra DHF. Der er bl.a. opstået mange lokale kommunale og amtslige organisationer der organiserer bredt blandt handicappede. Dvs. vi taler om en ung sektor, hvor erfaringsopsamling og institutionelle rammer stadig er på et indledende stadium, men hvor der stadig er entusiasme og mulighed for at præge udviklingen.

Der er gennem paraplyorganisationen FECONORI en forholdsvis god koordinering af sektoren. FECONORI er i de sidste år blevet betydeligt styrket, bl.a. med støtte fra DHF, selv mellem de organisationer der ikke er med i FECONORI er der en forholdsvis god koordinering, ligeledes støttet af DHF.

Staten, der er ansvarlig for socialpolitikken i Nicaragua, har ikke nogen samlet strategi på området. En sådan skal først til at

udarbejdes efter at den nyligt vedtagne "handicaplov" (lov 202) har ført til nedsættelsen af en national rehabiliteringskommission. FECONORI har deltaget i arbejdet omkring udformningen af lov 202 med støtte fra DHF.

Staten yder på enkelte punkter en lille, mangelfuld indsats. Det drejer sig om specialundervisning, genoptræning udført af sundhedssystemet og tilbud om tekniske uddannelser.

Der er dog visse tegn på, at staten er parate til at overtage flere opgaver.

De områder, hvor staten er kommet længst, er typisk der, hvor der findes en udenlandsk finansiering: Rehabilitering (FINIDA), tekniske uddannelser (Tysk / spansk).

I forhold til den ikke statslige del af sektoren, er der forskellige udenlandske donorer: SHIA (svensk) der arbejder med døveorganisationen ANSNIC og blindeorganisationen OCN, Movimundo (italiensk) der arbejder med krigshandicappede, Handicap International (hovedsæde i Frankrig) der arbejder i Chontales amtet, Oxfam Québec (Canadisk), der arbejder med produktive projekter, Redd Barna (norsk) der støtter forældreorganisationen Los Pipitos. Vi vurderer, at vores program er det eneste, der har en form for sektorstrategi. DHF's arbejde foregår i tæt koordination med de øvrige internationale donorer der arbejder med sektoren og har taget initiativ til oprettelsen af et koordineringsråd mellem disse, der mødes 3 - 4 gange om året. Pt. deltager Kepa (Fin), SHIA, Movimundo (Ital.), Oxfam Quebec, Handicap International og FIDIDA i disse møder.

Successen i det igangværende, danske arbejde i sektoren er i sig selv en del af baggrunden for denne ansøgning, idet vi har fået indtryk af, at den projektmodel DHF har udviklet er særdeles velegnet til sektoren, nemlig det faktum at projektet omfatter hele sektoren, hvorved der foregår en betydelig koordinering af sektoren og at der er mulighed for at tilpasse støtten til den enkelte organisation efter størrelse og kapacitet, og det er muligt langsomt at stille flere og flere krav til organisationerne. Modellen har da også mødt anerkendelse både blandt nicaraguanske handicaporganisationer såvel som blandt internationale donorer.

Vi anser imidlertid denne ansøgning for et nyt projekt, hvor målene er sat efter de aktuelle behov, og hvor målgruppen forventes overvejende at bestå af nye personer.

Det generelle problem for handicappede i Nicaragua er manglende integration i samfundet såvel økonomisk, socialt som kulturelt. Problemet består på alle trin af "integrationens trappestige".

1. Manglende selvværd blandt handicappede
2. Manglende muligheder for fysisk mobilitet og genoptræning.
3. Uddannelsesniveaueet blandt handicappede er langt lavere end blandt befolkningen generelt. F.eks. er 50 % af de handicappede analfabeter mens, tallet for befolkningen generelt er 27 %. Kun 14 % af de handicappede kommer i mellemskolen (7 - 12 kl.), mens 33 % af befolkningen generelt opnår dette.
4. Større arbejdsløshed blandt handicappede end blandt befolkningen generelt, kun 20 % af de handicappede har lønnet arbejde, og jo sværere et handicap der er tale om, jo mindre er procentdelen der har lønnet arbejde.

Desuden manglende muligheder for at organisere sig som handicappet og dermed at være repræsenteret overfor samfundet. Kun i visse områder af Nicaragua eksisterer der handicaporganisationer eller kun for visse handicaptyper (døve, blinde, krigshandicappede)

I de eksisterende handicaporganisationer er der mangel på erfaring, kendskab til organisationsopbygning og på demokratisk organisationskultur.

Mål:

1. At øge de handicappedes deltagelse i alle væsentlige områder af samfundslivet, herunder arbejdsmarkedet, uddannelsessystemet, familien og kulturlivet.
2. At styrke de handicappedes interesseorganisationer evne til at arbejde med rettighedsspørgsmål (bla. FN's Standardregler) og at kunne repræsentere de handicappede overfor den offentlige sektor. Samt at styrke interesseorganisationernes evne til at skabe aktiviteter for medlemmerne.

3. At øge det øvrige samfunds opmærksomhed og forståelse for handicappedes særlige behov - og for alt det, som handicappede rent faktisk kan udrette.

Målgruppe:

Projektets målgruppe er primært handicappede medlemmer af nicaraguanske handicaporganisationer, sekundært familiemedlemmer til handicappede der er tilknyttet en handicaporganisation og andre personer der er tilknyttet handicappesektoren f.eks. indenfor servicesektoren.

Indikatorer:

1. 70 procent af de handicappede der deltager i jobskabelsesprojekter bider sig fast på arbejdsmarkedet.
2. 65 procent af deltagerne i uddannelsesprojekter, bruger træningen til at integrere sig på arbejdsmarkedet eller til at gå videre i uddannelsessystemet.
3. 90 procent af de handicappede der får tildelt hjælpemidler, får betydeligt forbedret deres livskvalitet og integration i samfundet.
4. Legaliserede medlemsorganisationer vokser fra 10 til 18.
 1. Organiserede handicappede øges fra ca.18.000 til ca. 28.000.
 2. Medlemmer af lokale el. nationale paraplyorganisationer vokser fra 7 til 12.
5. Højst 5 procent af projektets småprojekter kategoriseres som "fiaskoer" eller "delvis fiaskoer".